

‘O ricòrd

‘A vita mìa è tutto ‘nu ricordo,
è sèmp’ dint’ a’ mmè, nun po’ scappà
e scorge tutt’o munn c’hà vissuto,
tè pòrta sèmp’attuòrn, ’a tè guardà.

Po’ t’arricuòrd ‘e ccòse’ca faciv,
‘nzième all’àte guagliùn’ ‘r Persano
e t’accurgìve sùlo se rirèv’
de tutte ‘e marrachèll’ ‘cà pensàve.

‘I jùòch’ ‘cà facìve dint’o’ bòsco,
‘e ‘ccòrse apper’, a’ cchì fuij’ cchiù fòrte,
‘o juòc’ do pallòne ‘e cavalcate,
senza nessun rimorso, nessun tòrto.

Erano’ àti tièmp’, munn’ beàto
e nun’ ncèrano penzièr’ ‘ca penzavi
mo’ sì futtùto, è tutta ‘nàta stòria,
povero chì se fòtte ‘a ‘stù creàto.

Mo’ ‘ca so’ viècchio e mè fa ‘cchiù màle,
’o ricòrd’ di quànn’ stiv’ mèglio
mè né vurria putè turnà a cantàre
ì tièmp’ ‘bbèlli , senza alcùnritègno.

Gerardo Minnai